

DESCOBRIM EL CARMÉ

Exposició commemorativa

240 anys de la consagració del temple vell 1786-2026

del 4 al 19 de juliol

Horari: el d'obertura de l'església.

Inauguració: dissabte, 4 de juliol, a les 10:30h.

Visites guiades: dissabtes 4, 11, 16 (Festa de la Mare de Déu del Carme) i 18 de juliol, a les 10:30h.

Lleida, 2026

upcarmesantjoan.com

upcarmesantjoan@gmail.com

*Cantarem amb veu joiosa
vostres goigs mare dels cels:
Ja que Lleida al front us posa
cinyell de lluna i estels:*

Goigs a la Verge del Carme, 1998

PRESENTACIÓ

El 15 de juliol de 1786, el bisbe Jeroni Maria de Torres va beneir l'església del convent del Carme dels carmelites calçats. Es tractava d'un temple petit i senzill, d'estil neoclàssic, situat al carrer de l'Aluderia, l'actual carrer del Carme. Amb el pas dels anys, aquest edifici acolliria la històrica parròquia de Santa Maria Magdalena després de la destrucció de la seva església l'any 1812. Lluny de desaparèixer, la devoció a la Mare de Déu del Carme es va enfortir fins al punt de donar nom a la nova parròquia.

L'actual església parroquial de la Mare de Déu del Carme s'aixeca en el mateix indret que l'antic temple, ampliat posteriorment fins a la Rambla Ferran. El nou edifici fou consagrat el 12 de juliol de 1959.

Aquesta exposició commemorativa vol recordar els orígens de la devoció a la Mare de Déu del Carme a Lleida i els de la parròquia del Carme, estretament vinculats a la història de l'antiga parròquia de Santa Maria Magdalena.

EQUIP DE PATRIMONI DE LA UP EL CARME - SANT JOAN

Mn. Xavier Navarro, rector; Joana Aragonés; Francesca Agustí; Joan Ramon González; Serafí González; Antonio López i Anna Maria Gaya.

AGRAÏMENTS

Arxiu Fotogràfic de l'Institut d'Estudis Ilerdencs de la Diputació de Lleida (Marta Llobera); Fundació Institut Amatller Art Hispànic (Núria Peiris); Museu de Lleida diocesà i comarcal (Meritxell Cano i Gemma Greoles); Xavier Sánchez Monsó (retoc gràfic); Josep M. Miró (impremta); Enriqueta Aguilar, Paco Olivera, Francisco J. Pérez i Robert Rubiella (Parròquia del Carme).

FONTS D'INFORMACIÓ

POCIELLO, Mn. Lluís i NARANJO, José Luis (coords.): *Mestre meu. Parròquia de Santa Maria Magdalena, 50 anys (1946-1996)*. Lleida: Consell pastoral de la parròquia de Santa Maria Magdalena, 1996.

SOL, Romà; TORRES, Carme: *La parròquia de Nostra Senyora del Carme*. Lleida: Parròquia Mare de Déu del Carme, 1999.

SOL, Romà; TORRES, Carme: *L'ahir i l'avui de la presència carmelitana a Lleida*. Lleida: Santuari de Santa Teresina i Pagès Editors, 2000.

GAYA FUERTES, Anna Maria (coord.): *El Carme, 50 anys. Un patrimoni artístic, un patrimoni humà 1959-2009*. Lleida: Institut d'Estudis Ilerdencs, 2009.

GAYA FUERTES, Anna Maria: "L'església del Carme, de Lleida. Història, art i espiritualitat", Revista Taüll núm. 53 (pp. 13-17) i 54 (pp. 11-15), Girona 2020.

GAYA FUERTES, Anna Maria: "Les pintures de l'absis de l'església del Carme, de Víctor P. Pallarés", Revista Taüll núm. 55 (pp. 10-15), Girona 2020.

*Era un núvol blau encara
vostra figura al Carmel,...
neix la fe en fondes arrels.*

Goigs a la Verge del Carme, 1998.

1. EL MONESTIR DE SANTA MARIA DEL CARMEL

L'establiment dels carmelites a Lleida

L'orde del Carme és originària del mont Carmel (Haifa, Israel), està inspirada en el profeta Elies i consagrada a la Mare de Déu del Carme.

A començaments del segle XI, sant Albert Avogadro donà als eremites la regla de vida que el papa Innocenci IV va aprovar, l'any 1247, com a orde mendicant.

Monestir de *Stella Maris* o Santa Maria del Carmel, als vessants del mont Carmel, a la ciutat de Haifa (Israel).

Els carmelites van establir-se a Lleida al voltant de l'any 1272. Van fundar el monestir de Santa Maria del Carmel al camí de Corbins, que enllaçava amb la ciutat a través del Mercadal i el portal del Carme. Era lloc d'acollida de vianants i pelegrins.

Una talla de la Mare de Déu del Carme del segle XIV presidia el retaule de pedra de l'església.

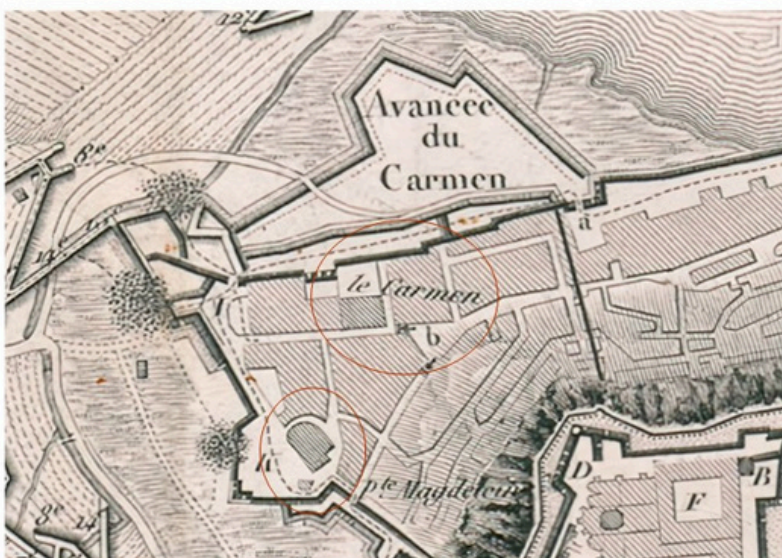

Dibuix de Lleida d'Anton van der Wyngaerde, 1563. Biblioteca Nacional d'Àustria. Encerclats, el monestir de Santa Maria del Carmel i l'església de Santa Maria Magdalena. A la dreta, detall.

Vista de Lleida amb el convent del Carme destruït. Gravet de Sieur de Beaulieu, 1644. Detall. Institut d'Estudis Ilerdencs. Servei d'Arxiu i Llegats.

Lleida durant el setge de 1644, segons un manuscrit de la Biblioteca Nacional de Madrid. Institut d'Estudis Ilerdencs. Servei d'Arxiu i Llegats.

El convent del Carme i l'església parroquial de Santa Maria Magdalena a l'època de la guerra del Francès (1810). Gravet de Pedemonte, c. 1828. Institut d'Estudis Ilerdencs. Servei d'Arxiu i Llegats.

Després de successives destruccions del cenobi a causa de les guerres, a partir de 1661 es produí l'assentament dels carmelites a dins de la ciutat. L'església del convent bastit a l'actual carrer del Carme va consagrar-la el bisbe Jeroni Maria de Torres el 15 de juliol de 1786. De línies clàssiques molt senzilles, estava coronada per una espadanya i un campanaret lateral.

Dibuix de la façana de l'església del convent del Carme. © Arxiu de la Parròquia del Carme (APC).

En un nínxol damunt la porta, s'entronitzà la talla de la Mare de Déu del Carme del segle XIV del primer monestir. L'església era de planta rectangular, amb tres naus separades per pilars i una cúpula. La Mare de Déu del Carme, de Felip Saurí, presidia el cambril. Al seu voltant, els sants del Carmel: sant Elies, sant Albert i sant Simó Stock rebent l'escapulari.

*Quan Lleida trenca muralles ...
aixeca aquest temple airosa,
nau al vent de nous anhels:*

Goigs a la Verge del Carme, 1998.

2. LA PARRÒQUIA DE SANTA MARIA MAGDALENA

De temple conventual a temple parroquial

L'església de Santa Maria Magdalena està documentada des del 1163 i, a partir del 1168, és una de les sis parròquies històriques de Lleida amb l'*Ordinatio Ecclesiae Ilerdensis*.

Conformava un dels barris més importants, de menestrals del tèxtil de la llana (bruneters) i de la pell (adovers). S'estenia més enllà de la Porta Ferrissa a través de dues artèries principals: el carrer de la Bruneteria (Magdalena) i l'Aluderia (Carme) fins al baluard que tancaven els portals de Magdalena i del Carme, respectivament.

Església de Santa Maria Magdalena al gravat de Juan F. Palomino, 1783.
Institut d'Estudis Ilerdens. Servei d'Arxiu i Llegats.

L'església romànica d'una àmplia nau fou embellida el segle XV amb una volta gòtica, cimbori i un campanar.

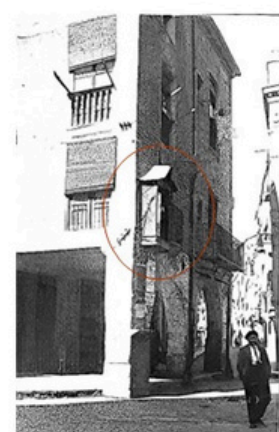
La delicada talla de Santa Maria Magdalena, de Bartomeu Robió (finals del segle XIV), presidia el retaule de pedra de l'altar major.

L'antiga església de Santa Maria Magdalena. Dibuix de Lluís Montull.

Dels dotze altars que hi havia destacava el del Sant Crist del Crucifici, que també era venerat als Porxos de Massot des del 1589.

Annex al temple hi havia l'Abadia o casa del rector, el fossar parroquial (fins 1809), i l'hospital de Magdalena (fins 1453).

Capelleta del Sant Crucifici als Porxos de Massot, en la confluència dels carrers Magdalena i Carme. Vida Lleidatana núm. 46, 1928.

Durant l'ocupació napoleònica de Lleida, l'explosió del polvorí de la Suda, la nit del 14 al 15 de juliol de 1812, va afectar greument al barri. L'església de Santa Maria Magdalena s'ensorrí i la parròquia s'annexionà a la de Sant Joan de la Plaça.

Quan es va restaurar, l'any 1815, la parròquia s'instal·là a l'església del convent del Carme. El nou emplaçament transformà la realitat parroquial de la Magdalena.

Taula de sant Antoni Abat i sant Francesc, s. XIV. Antiga parròquia de Santa Maria Magdalena. © Museu de Lleida diocesà i comarcal (Ramon Manent), núm. 11.

Basament d'una columna de l'església de Santa Maria Magdalena, conservada in situ a Calçats Pey-Giró, carrer Democràcia, 21. © APC.

Goigs al Sant Crucifici. © Joan Bellmunt.

Situació de l'església de Santa Maria Magdalena i el convent del Carme. I. Puig, *Lleida Vuitcentista*. Lleida: Ateneu Popular de Ponent, 2003, p. 161.

Clau de volta de l'antiga església de Santa Maria Magdalena. © Museu de Lleida diocesà i comarcal, núm. 381. Mestre meu, p. 8.

Panel 1

Talla de la Mare de Déu del Carme (s. XIV) originària del Monestir de Santa Maria del Carmel. Façana de l'església del convent de l'actual carrer del Carme. Fundació Institut Amatller Art Hispànic G-CC-192.

Panel 2

Santa Maria Magdalena. Imatge titular de l'antiga parròquia. Bartomeu Robió, s. XIV. © Museu de Lleida diocesà i comarcal (Toni Prim), núm. 614.

Lliri blanc de gràcia plena, ...
sou a l'horta amb Magdalena
i amb Elies al desert.

Goigs a la Verge del Carme, 1998.

3. SANTA MARIA MAGDALENA I MARE DE DÉU DEL CARME

Devoció a la Mare de Déu i cotitularitat de la parròquia

L'exclaustració dels carmelites el 1835 posà fi a la convivència entre el convent i la parròquia i l'església del Carme esdevingué seu definitiva de la parròquia de Santa Maria Magdalena. La identitat parroquial s'anà refermant alhora que minvaven els seus vincles carmelitans.

Façana de l'església carmelita (ja parròquia). Dreta (dalt i daval): Vista de Lleida, 1871. L'església amb espadanya a la façana i òcul a la part posterior. Detall. I. PUIG, "D'arquitectura i mestres de cases a la Lleida del segle XVIII". URTX, 2003.

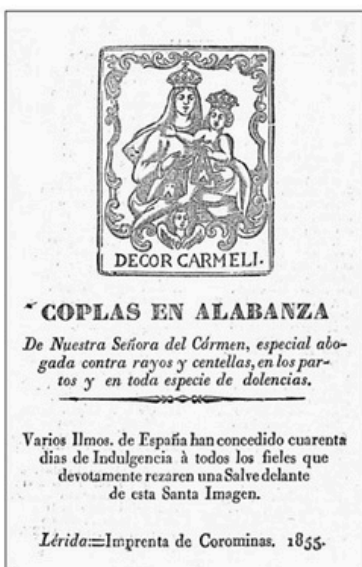
La devoció al Sant Crist del Crucifici ho evidenciava, així com el canvi d'imatges: Santa Maria Magdalena presidia el nou altar major -traslladat del convent dels mercedaris- i la Mare de Déu del Carme es va situar al creuer. Gairebé tots els altres altars procedien de l'antic temple parroquial.

El Sant Crist del Crucifici, al temple vell del Carme. © Montserrat Currià Cornudella i Josep Maria Currià Curcó.

Davall: Goigs a la Mare de Déu del Carme, prn. S. XIX. Fons Sol-Torres, Universitat de Lleida.

La devoció a la Mare de Déu del Carme va intensificar els seus vincles amb la feligresia, especialment a través de la Confraria: la celebració de la novena, la festa i la processó de la Mare de Déu del Carme així com l'edició d'estampes, goigs, cobles, romanços i el novenari... són una clara mostra d'aquesta realitat. Ramon Corcelles va restaurar la imatge processional, i alguns devots van obsequiar-la amb rics guarniments.

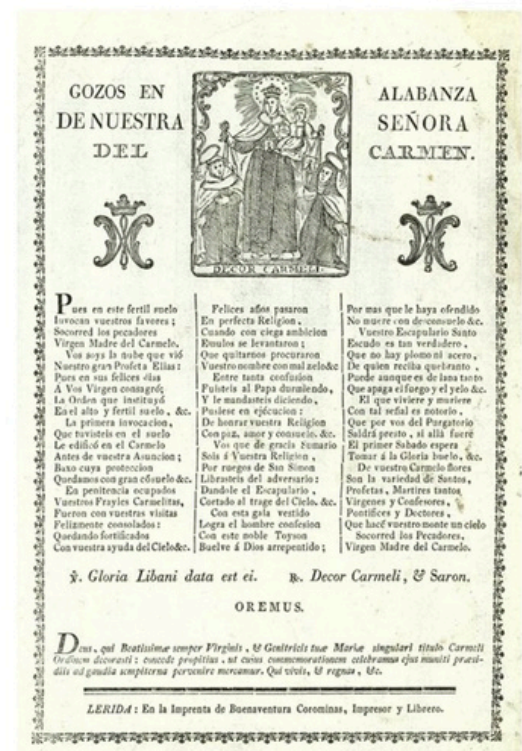
El 1881 la Sagrada Congregació de Ritus, a petició del bisbe Tomàs Costa i Fornaguera, declarava la Mare de Déu del Carme copatrona de la parròquia. Això responia al sentir clamorós de tots, però no suposava una ruptura amb el passat. El mateix any es va fer la reforma que aquest canvi requeria.

Lavors l'altar major es va estructurar en dos nivells: el primer i principal amb la imatge de la Mare de Déu del Carme, de Felip Sauri; i un altre superior amb Santa Maria Magdalena, en una nova imatge feta el mateix any per Manuel Corcelles i Sauri.

Novenari i Septenari de la Mare de Déu del Carme, 1885. Fons Sol-Torres, Universitat de Lleida.

Cobles a lloança de la Mare de Déu del Carme, 1855. Fons Sol-Torres, Universitat de Lleida.

Pregària a la Mare de Déu del Carme, c. 1870. Imp. Hospital, 1870. Fons Sol-Torres, Universitat de Lleida.

Estampa de la Mare de Déu del Carme, c. 1870. Imp. Corominas. APC

*Aquí ... acollíu els lleidatans, ...
tots amb vós mare ditxosa,
ens trobem lluny de recels:*

Goigs a la Verge del Carme, 1998.

4. PARRÒQUIA DE LA MARE DE DÉU DEL CARME

L'ampliació de l'església a la Rambla

L'espai s'embellí amb un nou altar major bastit el 1922 per Ramon Borràs i Vilaplana. Era d'estil neoclàssic amb elements barrocs i encabia el cambril de la Mare de Déu del Carme.

Per la seva pulcritud i elegància l'església era als ulls de tothom "una tasseta de plata", "un corn marí nacrat", però resultava molt petita.

Des de 1892 la demarcació parroquial duplicà el seu territori, que incloïa la zona d'expansió de la Rambla Ferran en connexió amb el barri de Magdalena. La seva vitalitat creixent feia veure la necessitat d'ampliar l'església i obrir-la a la nova artèria de la ciutat.

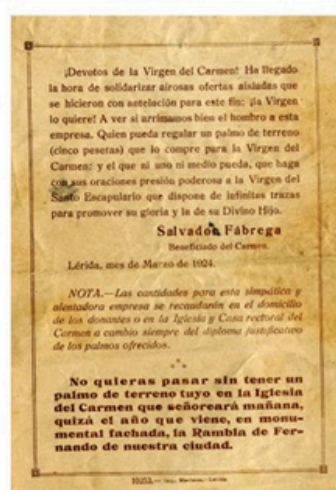
Façana de l'antiga església del Carme, abans de 1936. Montserrat Currià i Cornudella i Josep Maria Currià Curcó. © APC.

Altar major, de Ramon Borràs, any 1922. © APC.

Situació i planta de l'antiga església del Carme i els terrenys adquirits per la parròquia per ampliar-la fins a la Rambla. © Josep Barahona.

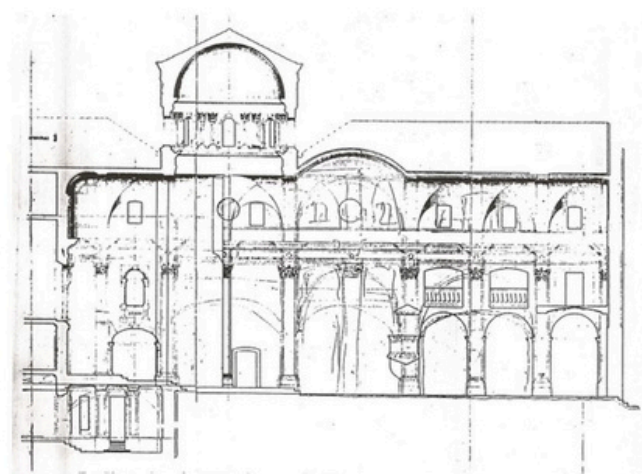
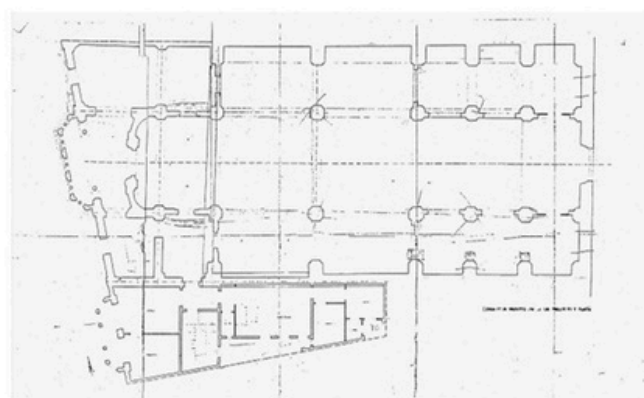
L'oportunitat es va presentar el 1924 quan es van posar a la venda un solar que limitava amb l'església i que permetria ampliar-la. La parròquia no podia assumir-ne el cost, però va sorgir una lloable i il·lusionada iniciativa, promoguda pel rector Mn. Ramon Franch i Mn. Salvador Fàbrega, de comprar els cinc mil pams del terreny entre la feligresia, a cinc pessetes el pam, com a ofrena a la Mare de Déu. Coneguda popularment com "els pamets de cel", la campanya va tindre una àmplia i entusiasta participació.

Campanya dels "pamets de cel", 1924. APC.

L'any 1931 es van iniciar les obres segons el projecte modernista de l'arquitecte Josep Florensa i Ollé, a càrrec del contractista Josep Argilés i Bifet i dirigides per Francesc de Paula Morera i Gatell.

L'església mantindria el nivell del carrer del Carme i guanyaria una nova façana a la Rambla amb un gran baptisteri central i escales d'accés a banda i banda. Construïda la casa rectoral, l'esclat de la Guerra Civil va estroncar els treballs d'ampliació del temple.

Planta, façana i secció longitudinal del temple amb el baptisteri i l'abadia o casa rectoral del projecte de Josep Florensa. © Josep Barahona.

Panell 3

Talla de la Mare de Déu del Carme, de Felip Sauri c. 1786. © APC.

Panell 4

Mare de Déu del Carme, de l'altar major. Ramon Borràs, any 1922. © APC.

*Cent cops desolada i erma, ...
terra oberta, terra ferma,
el Carmel sempre hi reneix, ...*

Goigs a la Verge del Carme, 1998.

5. EFECTES DE LA GUERRA I LA REPRESA DEL CULT

El Carme, mare de parròquies

El 25 de juliol de 1936 l'església del Carme va ser saquejada i cremada. Es consumiren altars, imatges, mobiliari, ornamentals, llibres litúrgics i el ric arxiu parroquial. La volta del temple s'ensorrà. La Mare de Déu del Carme del segle XIV sofrí danys importants i la del cambril, de Felip Saurí, sostreta.

La rectoria, ja acabada, fou incautada per Estat Català. Els set mossens de la parròquia van ser víctimes de la persecució religiosa.

Mare de Déu del Carme, d'Enric Monjo, de l'àlbum de la parròquia. Al marge hi consta "Regalo de unos feligreses a la Parròquia Año 1941-1942". © APC.

Interior de l'església del Carme, afectada per la guerra. © Montserrat Currià Cornudella i Josep Maria Currià Curcó

Dreta: Mare de Déu del Carme (s. XIV), després del 1936. © Museu de Lleida diocesà i comarcal, núm. 445.

Cap del Sant Crucifici, salvat del foc per la família Coll-Ichard el 1936. Dreta: Crist del Sant Crucifici, de Josep M. Camps i Arnau (1946). © APC.

El setembre de 1938 es va restablir el culte i l'activitat pastoral amb Mn. Manuel Arnés com a rector. La majestuosa talla de la Mare de Déu del Carme, que uns feligresos van encarregar a Enric Monjo; les imatges de la Mare de Déu del Carme i Santa Llúcia, de Ramón Aguiló; la rèplica del Crist del Sant Crucifici, de Josep Maria Camps i Arnau, i la recuperació de les campanes, tornaven a donar vida a la parròquia.

Campanes "Nostra Senyora del Carme" (1690) (dalt) i "Santa Maria Magdalena" (1766), (davant). © APC.

Interior de l'església del Carme després de l'any 1943, amb la Mare de Déu del Carme d'Enric Monjo al cambril. Arxiu Fotog de l'Institut d'Estudis Ilerdencs de la Diputació de Lleida. FP-PF-00642-02.

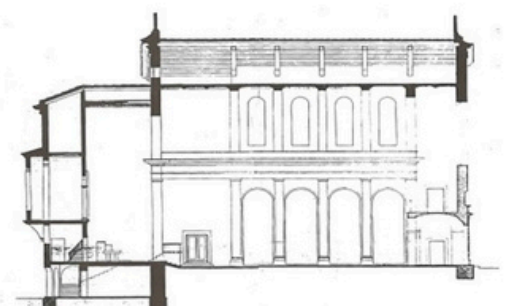

Processó del Carme, 1951 © Manuel Llovera.

Mare de Déu del Carme (c. 1940) i Santa Llúcia Llúcia, de Ramon Aguiló (c. 1946). © APC.

Regiones Devastadas va confiar la reconstrucció de l'església a l'arquitecte Ramon Maria Aragó Cabanes. El projecte allargava l'edifici fins a la Rambla i incorporava una nova ubicació del cambril que sobresortia amb una tribuna en la façana. Els tres metres de desnivell se salvaven amb un porxo i una àmplia escalinata d'accés al temple d'una única nau. Les greus deficiències de l'església van desaconsellar reconstruir el temple vell i fer-ne un de nou.

Façanes i secció longitudinal del projecte de Ramon Aragó Cabanes. © Josep Barahona.

Església parroquial de Santa Maria Magdalena © Maria Teresa Rogès.

El novembre de 1946, el bisbe Juan Villar Sanz va decretar un nou "Arreglo Parroquial" a Lleida a fi de millorar l'atenció pastoral de les demarcacions més poblades.

De les cinc parròquies de nova creació, dues se segregaren del Carme: Sant Andreu (Sant Salvador, des de 1973), amb la tenència de Llívia, i Santa Maria Magdalena. Mentre no van tindre temple propi, en continuava tenint cura la parròquia del Carme.

Parròquia del Santíssim Salvador. © Bisbat de Lleida

*Terra franca de frontera, ...
al Carme hi tens venturosa ...
porta i vall, camí dels cels.*

Goigs a la Verge del Carme, 1998.

6. EL TEMPLE NOU DE LA MARE DE DÉU DEL CARME

Parròquia provisional al Saló Novedades

La construcció de la nova església de la Mare de Déu del Carme es va gestionar a través de Regiones Devastadas, el projecte el va fer l'arquitecte Gabino Lagarriga Bringas, però l'impuls de Mn. Ramon Torres, rector de la parròquia des de 1950, va ser decisiu per a fer-lo realitat.

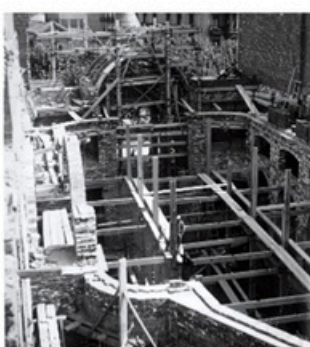
La demolició del temple vell va facilitar la unió amb el solar adquirit per la parròquia l'any 1924 fent que l'església nova fos més gran i oberta, també, a la Rambla Ferran. Des del febrer de 1953 i durant el període d'obres la parròquia es traslladà al Saló Novedades, a la plaça Mn. Cinto Verdaguer.

Interior del Saló Novedades com a parròquia provisional (1953-59) © APC.

Demolició del temple vell i construcció del nou. © Montserrat Currià Cornudella i Josep Maria Currià Curcó.

Exterior del Saló Novedades durant el trasllat al temple nou, el 12 de juliol de 1959. © APC.

El 12 de juliol de 1959 s'inaugurà l'església nova de la Mare de Déu del Carme. Un edifici historicista de base clàssica amb decoració sobria i elegant relacionada amb l'advocació mariana carmelitana. La planta trapezoidal és d'una sola nau amb capelles inscrites als murs. El desnivell amb la Rambla es va resoldre amb una entrada esglaonada a les dues façanes.

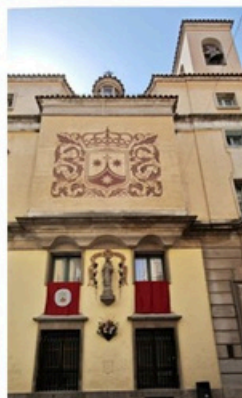
Rosassa amb el vitrall de l'Escapulari, de Josep M. Bonet (1960). © APC.

La façana principal està formada per dos cossos separats per una cornisa rematada per un frontó triangular partit. A sota, una gran entrada porticada a manera d'arc de triomf, l'escut del Carmel, el timpà revestit de mosaic i una gran rosassa amb un vitrall que representa sant Simó Stock rebent l'Escapulari de mans de la Mare de Déu del Carme.

La campana "Carmencita" (1959). © APC.

La façana del carrer del Carme recorda l'església vella amb l'escut carmelità i la imatge de la Mare de Déu del Carme. Al campanar, les dues campanes del segle XVII i una tercera més petita, la "Carmencita", de l'any 1959.

Benedicció façana carrer del Carme (esquerra). La façana presenta elements representatius de l'antic convent carmelita (imatge, escut esgraiat i campanar). © APC.

Benedicció del temple nou del Carme. Façana de la Rambla (esquerra). © APC. Interior (foto central). © Salvador Roca Curtó.

Presbiteri amb el baldaquí, la creu i el cambril de la Mare de Déu del Carme. © APC.

Consagració de l'altar pel Vicari general Dr. Amadeu Colom, assistit pel rector Mn. Ramon Torres i el seu coadjutor Mn. Isidre Berenguer. Dreta: Feligresos durant la cerimònia. © APC.

Aula de les escoles parroquials. © APC.

Saló parroquial. © Joaquim Moret.

Benedicció del temple nou de la Mare de Déu del Carme, el 12 de juliol de 1959. El bisbe Aurelio del Pino, el rector Mn. Ramon Torres i el matrimoni Joan Isanta i Josefa Riba que van anadriar la cerimònia en representació de tots els feligresos. © APC.

Panell 5

Làpida amb els noms dels set mossens màrtirs del 1936.
Capella del Santíssim de la parròquia del Carme. © APC.

Panell 6

Mare de Déu del Carme d'Enric Monjo (1943),
al cambril del temple nou. Josep Porta. © APC.

*La Parròquia renovada
nova vida i llum difon
i la imatge venerada
té el més bell somris del món:*

Goigs a la Verge del Carme, 1998.

7. LA REMODELACIÓ DE L'ESGLÉSIA

Àmplia i intensa vida parroquial

Missa d'inauguració de les pintures presidida pel bisbe Ramon Malla (1997). © APC.

La restauració es va completar l'any 1999 amb la rehabilitació del soterrani, un espai de gran significació com a punt de trobada de la joventut i escenari de nombroses activitats parroquials, que es trobava en un estat molt deteriorat.

La intervenció el va transformar en un equipament polivalent de caràcter religiós i social, obert al barri i a la ciutat. Les activitats pastorals i de lleure, representacions teatrals, recitals poètics, concerts, cinema, xerrades formatives, sardanes, reunions i assemblees parroquials... són exemples ben reeixits.

Don Juan Tenorio, per l'ATC © Cosme García.

Concurs de ping-pog al Saló parroquial. © Cosme García.

Festival "Jugar y Reir", organitzat per l'ATC. © Cosme García.

Assemblea parroquial (2005). © APC.

Grup del MIJAC (2005). © Teresa M. Figuerola.

Esplai del Carme (2012). © APC.

Els Pastorets de TOAR (2006). © APC.

Celebració de les Noces d'or de Mn. Jaume Montaña amb el grup Isard (2014). © APC.

Rectors i sacerdots han procurat promoure l'esperit evangelitzador i la consciència de corresponsabilitat eclesial mitjançant nombrosos àmbits de l'apostolat laical que sostenen i enriqueixen la vida de fe de la comunitat parroquial.

Grup de senyores del Taller litúrgic. © APC.

La Passió de TOAR, 2010. © APC.

Trobada de catequistes (2009). © APC.

La Coral del Carme dirigida per Blanca Julià, 20 anys (2018). © APC.

Recital poètic-musical del grup TOAR amb Lluís Climent a l'orgue, 2008. © APC.

Benedicció dels Fanalets de sant Jaume pel bisbe Salvador Giménez (2019). © APC.

Les excursions i els pelegrinatges han contribuït, també, a aprofundir en la fe i enfortir el sentiment de comunitat.

Grup del Carme a Lourdes (1980). © Blanca Roca i Juan Luis Salinas.

Dreta: Peregrinació a Terra Santa (2018). © APC.

Grup del Carme a Àger (1973). © Montse Bagué.

La publicació del butlletí anual "La Nostra Parròquia" ha estat una altra mostra de l'interès per apropar la parròquia a totes les persones de la demarcació parroquial.

Portada del butlletí anual "La Nostra Parròquia" (1998). © APC.

*A la parròquia us veneren ...
el botiguer i el menestral,
gent del dret, sàvia i curosa,
de treball humil o excels:*

Goigs a la Verge del Carme, 1998.

8. LA PARRÒQUIA DE PORTES OBERTES

Acció caritativa, social i ecumènica

Logo de la
Unitat Pastoral,
de Miquel Roig.

La creació de la Unitat Pastoral de Sant Joan, Sant Pere i la Mare de Déu del Carme l'any 2001, amb Mn. Joan Mora com a rector, va promoure una pastoral conjunta de les tres comunitats parroquials.

Al mateix temps, Mossèn Joan va impulsar a la parròquia del Carme una pastoral d'immigrants –compromesa, creativa i entusiasta– com a resposta evangèlica a la realitat migratòria de la ciutat, esdevenint un espai d'acollida, integració i convivència per a persones de diferents cultures i procedències.

Jornada de l'immigrant al col·legi Maristes amb el Bisbe Joan Piris i representants de les comunitats acollides al Carme (2013). © APC

Jornada de l'immigrant al Carme amb el bisbe Salvador Giménez (2018). © APC

Ofrena del grup sardanista d'immigrants, dirigit per Pepita Elvira, a la Mare de Déu del Carme (2013). © APC.

Processó del Carme (2016). © APC

Grup de joves en la Diada de Reis dels immigrants (2014). © APC.

Campaments per a infants i joves immigrants (2005). © APC.

Joves del Carme amb la JMJ els dies de la diòcesi (2011). © APC.

Sopar de final de curs la vetlla de Sant Joan (2015). © APC.

Paral·lelament, la parròquia del Carme va consolidar el seu compromís amb les persones més vulnerables mitjançant diverses iniciatives socials i assistencials que van culminar amb la creació de la Fundació Jericó.

Inspirada en el lema «Un plat, un llit i acompanyament», la Fundació desenvolupa una tasca d'acollida integral adreçada a persones en situació d'exclusió social donant resposta a les necessitats bàsiques d'alimentació i allotjament i promovent processos d'acompanyament personal, recuperació de l'autonomia i reinserció social.

Inauguració del Centre de Solidaritat Jericó al carrer Gral. Brito, 16 (2011). © APC.

Inauguració i benedicció de l'Alberg Jericó pel Bisbe Joan Piris 11 de juliol de 2014, festa de la Mare de Déu del Carme. © APC.

Reforç escolar de la parròquia del Carme (2017). © APC.

Pregària per la Unitat dels Cristians (2009). © APC.

Benedicció de la capella de Santa Maria de la Unitat pel bisbe Francesc Xavier Ciuraneta acompanyat del Bisbe de Iasi (Romania) i el Bisbe dels ortodoxos romanesos (2005). © APC (esquerra) i JM. Prada (dreta).

En aquest context, la parròquia del Carme també va esdevenir un espai de trobada per a nombrosos immigrants procedents de Romania, tant catòlics com ortodoxos, i per a fidels de tradició copta i grecocatólica.

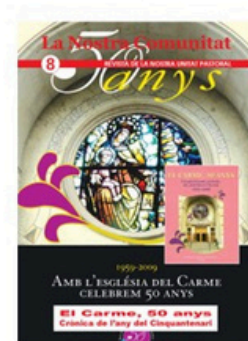
Fidel a l'esperit ecumènic de l'Església, la comunitat parroquial va facilitar l'acollida i la convivència entre persones de diverses tradicions cristianes, promovent el respecte mutu, el diàleg i la fraternitat. Aquesta experiència va enriquir la vida de la parròquia i va fer visible en la Unitat Pastoral una Església oberta i compromesa amb la unitat dels cristians i el diàleg ecumènic.

Pasqua ecumènica a la plaça de Sant Joan amb les comunitats cristianes que conviuen en la Unitat Pastoral: greco-catòlics de ritus oriental, romanesos catòlics, romanesos ortodoxos i els cristians catòlics i el Vicari general Mn. Joan Ramon Ezquerria (2007). © APC.

Taula rodona final del cicle de conferències "Religions en diàleg" amb Mn. Ramon Prat, Vicari general (2009). © APC.

Butlletí "La Nostra Comunitat" dedicat al Cinquantenari del Carme (2009). © APC.

Panell 7

Mural del Misteri Pasqual, de Víctor P. Pallarés (1997). © APC.

Panell 84

Capella de Santa Maria de la Unitat, de Carme Benet (2005). © José Manuel Prada.

Goigs a la Verge del Carme

Cantarem amb veu joiosa
vostres goigs, Mare dels cels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

Era un núvol blau encara
vostra figura al Carmel,
núvol d'hermosura clara
entre la terra i el cel,
prop d'Elies, lluminosa,
neix la fe en fondes arrels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

Puig que sou Filla del Pare,
de l'Esperit temple sant,
del poble de Déu sou Mare
i alba dels temps que vindran,
sou Mare, Filla i Esposa
i Reina de terra i cels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

Quan Lleida trenca muralles
i franca als nous temps somriu,
quan celebren esponsalles
la Seu Vella, el pla i el riu,
aixeca aquest temple airosa,
nau al vent de nous anhels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

Aquí, princesa i senyora,
acollíu els lleidatans,
el fill que lluny brega i plora,
poble i reis, humils i grans;
tots amb vós, Mare ditxosa,
ens trobem lluny de recels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

Cent cops desolada i erma,
cent vegades reflloreix;
terra oberta, terra ferma,
el Carmel sempre hi reneix,
prop del Segre, bella rosa,
pa de blat, dolçor de mels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

Lliri blanc de gràcia plena,
jardí al cel tothora obert,
sou a l'horta amb Magdalena
i amb Elies al desert;
mostreu-nos, Muntanya airosa,
la faç de Déu sense vels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

Venerada a la seva parròquia de Lleida

Terra franca de frontera,
ets venerada a Ponent,
tens l'horta, el conreu i l'era
i el Segre, vena d'argent,
i al Carme hi tens venturosa
porta i vall, camí dels cels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

La Parròquia renovada
nova vida i llum difon
i la imatge venerada
té el més bell somris del món;
mare amable, llum hermosa,
més que la lluna i estels,
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

A la parròquia us veneren
batejats d'estirp reial;
creuen, treballen i esperen
el botiguer i menestral,
gent del dret, sàvia i curosa,
de treball humil o excels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

Ja que Lleida al front us posa
cinyell de lluna i estels:
**Verge del Carme amorosa,
protegiu vostres fidels.**

Lletra: Antoni Fortuny - Música: Lluís Climent
Goigs premiats al Certamen de l'Acadèmia Mariana de Lleida, any 1998

Airós (Rescobla)

Can- ta- rem amb veu jo- io- sa vos- tres goigs, Ma- re dels

(Tomada) Solemne

cels: Ver- ge del Car- me a- mo- ro- sa pro- te- giu vos- tres fi- dels.

(Estrofa) Airós

E- ra un nú- vol blau en- ca- ra vos- tra fi- gu- ra al Car- mel

nú- vol d'her- mo- su- ra cla- ra en- tre la ter- ra i el cel

prop d'E- li- es llu- mi- no- sa neix la fe en fon- des ar- rels. (a la Tomada)

